

Häggsjöns Varjehanda

Årgång 18 Nummer 17

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Juni 2015

Medarbetare i detta nummer:

- Birgit Forsén
- Gunilla Jacobsson Kirsebom
- Bjarne Kirsebom
- Nils-Erik Westerholm
- Barbro Westerholm

I det här numret:

Kallelse till årsmöte, dagordning o verksamhetsberättelse	2
När Jacobssons kom till Häggsjö by	3 9
Rapport från fattigstugan	4 5
Bredband i Häggsjö	1 5
Häggsjö under 500 år	6,7
Fiskehistorier	9
Den gamla goda tiden	10, 11 12 13 15
Kalendarium Mat- o Baksidan Häggsjöloppan	14

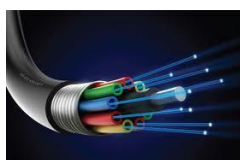
Surströmmingsfest 23 augusti 2014

Vi hade en välbesökt surströmmingsfest i vårt partytält som stod uppställt hos May-Gun och Kjell-Erik. May-Gun som är general för festkommittén, hade med hjälp av sina assistenter fixat en jättetrevlig fest med alla

traditionella surströmmingstillbehör och underhållning

Vi hade så skoj så att vi kommer att upprepa surströmmingsfesten även den här sommaren. **Boka alltså in den 1 augusti för sommarens fest.** Ytterligare info kommer längre fram.

Bredband via fiber till Häggsjö?

öTill årsskiftet 2022/2023 ska alla fast boende i kommunen ha möjlighet till datakommunikation med minst 100 Mb/s", säger Härnösands kommuns bredbandspolicy som beslutades sommaren 2014. Tanken är att medel för utbyggnad ska sökas från Jordbruksverket som är den myndighet som sätter upp kriterier för hur pengar till bredbandsutbyggnad från landsbygdsprogrammet skall fördelas. I landsbygdsprogrammet finns

(Forts. på sidan 5)

Rapport från "Fattigstugan"

Arbetet med vårt byaprojekt rullar på. På sidan fem kan du läsa om vad som hände sommaren 2014.

Vi tänker att många skulle vilja se hur det blivit efter några somrars arbete.

Vi bjuder därför in till en liten invigning den 26 juli 14.00 där Nils-Erik Westerholm berättar om stugan och de som bott där. Vi bjuder på kaffe Ta med egen stol!

Chefredaktören/utgivaren har ordet

Jag skriver som jag skrev förra året, att jag är glad att vi lyckats få till en tidning i år också. Egentligen finns det säkert många av er som har saker att berätta. Hör av er! Det kan vara något som har hänt, händer nu, foton eller idéer om aktiviteter av olika slag.

Att bli med sommarstuga kan gå till på olika sätt, välplanerat eller oplanerat. Den oplanerade varianten visar hur bra det kan bli i artikeln om när Jacobssons blev med sommarstuga.

Idag har vi stor arbetslöshet och framför allt är det många ungdomar som är arbetslösa. I artikeln om "den gamla goda tiden", får vi läsa att åtminstone något var lättare(bättre?)

förr. Nils-Erik beskriver hur han som mycket ung får det ena arbetet efter det andra, ibland med bra förtjänst, men som även slutar med skulder.

Chansen att få fiber till Häggsjö finns inom räckhåll om man kan tro på kommunens bredbandspolicy. Men medel måste sökas externt, och de myndigheter som handlägger ansökningarna, har i dagsläget inget färdigt flöde för detta. Det kan ta tid!

Är man som jag hemmablind är Häggsjö den härligaste by man kan bo i, och är man dessutom en nörd vad gäller att rota i vad som hänt förr i tiden erbjuder Häggsjö också mycket. Numera är Häggsjö en avsi-

des idyll, dock mycket bra placerad med tanke på närhet till städer, E4, flyg och handelscentra. Förr när den stora landsvägen gick förbi, var Häggsjöborna de som först i socknen visste vad som hände ute i stora världen

Martin Westerholm, vår trogne underhållare vid i stort sett alla årsmöten sedan 1990 har avlidit. Han lämnar ett stort tomrum, men vi minns med glädje alla stunder med honom och hans berättarkonst.

Våra recept är väl värda att pröva, servera bara inte för stor portion av desserten efter laxen!

Jag önskar alla en skön sommar.
/Barbro

Kallelse till årsmöte den 12 juli 2015 14.00 kl.14:00 hos Barbro o Kurt Packa picknickkorgen och ta med något att sitta på

Förslag till dagordning för Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförenings årsmöte den 12/7 2015

1. Mötets öppnande
2. Godkännande av kallelsen
3. Godkännande av dagordningen
4. Val av mötesordförande, sekreterare samt 2 justeringsmän
5. Verksamhetsberättelse
6. Revisionsberättelse
7. Ansvarsfrihet för det gångna året
8. Val av 2 styrelseledamöter för en tid av två år där Barbro Westerholm och Kurt Eriksson står i tur att avgå
9. Val av 2 styrelsesuppleanter för en tid av 1 år, där Bjarne Kirsebom och Åke Westin står i tur att avgå
10. Val av utgivare av Häggsjöns varjehanda för en tid av 1 år där Barbro Westerholm står i tur att avgå
11. Val av revisorer för en tid av 1 år, där Margareta Wicander och Ragnar Westerlund står i tur att avgå
12. Val av festkommitté för en tid av 1 år, där May-Gun Näslund står i tur att avgå
13. Val av 2 ledamöter till valberedning för en tid av 1 år, där Anders Lindqvist och Gunnar Forsén står i tur att avgå
14. Övriga frågor
15. Mötets avslutande

Välkomna /Barbro Westerholm

Verksamhetsberättelse 2014

Styrelsens sammansättning under året har varit:

Ordf.: Barbro Westerholm

Vice ordf: Kjell-Erik Näslund

Sekr: Mia Karlström

Kassör: Kurt Eriksson

Ledam: Edor Olofsson,

Suppl: Bjarne Kirsebom och Åke Westin

Revisorer: Margareta Wicander och Ragnar Westerlund

Festkom: May-Gun Näslund

81 hushåll var medlemmar i föreningen under verksamhetsåret 2014, varav 19 hushåll är att betrakta som stödmedlemmar då de inte har något boende i Häggsjö. Det är en ökning av medlemssantalet med 8 hushåll, vilket är mycket roligt. Och under året har vi fått 4 nya permanentboende.

Föreningen har haft två protokollförda möten och ett informellt möte då medlemmarna bjöds in för att sondera intresset av bredband via fiber. Undertecknad sitter även med i bredbandsforum som Härnösands kommun bildat med anledning av insatser för att få bredband.

Föreningens partytält användes ett antal gånger under året av medlemmarna, och jag hoppas att det kommer att användas flitigt, då det fungerar mycket bra.

Vårt byaprojekt med upprustningen av fattigstugan rullar på, med ideella arbetsinsatser. En del material har köpts in, men kostnaderna har hållits låga. Vi har fått löfte av Härnösands kommun att de skall lägga en trumma vid fattigstugan så att man inte behöver hoppa över diket för att nå stugan

Under verksamhetsåret fick vi ett föreningsbidrag på 3 000 kronor av Härnösands kommun. Det är välkommet då fattigstugan ändå ger en del kostnader.

Vid årsmötet beslutades att sätta upp en informationstavla för att visa var Trefaldighetskällan ligger. Edor Olofsson har donerat en mässingskylt som nu är graverad "Trefaldighetskälla". En inplastad informationstext att sätta i anslutning till skylten är också tillverkad.

Årets "fest" blev en trevligt genomförd surströmmingsfest i augusti i vårt partytält, som fylldes till sista plats. Då vi är en ideell förening är det medlemmarnas engaemang som avgör vilken verksamhet vi ska ha. Välkommen till årsmötet att påverka vilka aktiviteter vi ska ha.

Barbro Westerholm

När Jacobssons kom till Häggsjö by

Mina föräldrar, Erolld och Ragnhild Jacobsson, hade en lanthandel i Antjärn från 40-talet och en bit in på 70-talet, en Konsumaffär. Ragnhild hade under krigsåren visat sin duglighet inom Kooperationen i Ragunda (Jämtland) och var den som ursprungligen fick uppdraget som föreståndare i Antjärn.

Det var alls inte ovanligt att kunder handlade på kredit. Det fanns en särskild anteckningsbok där inköpen noterades och skulderna reglerades när kunden var stadd vid kassa. En av dessa kunder var Ivar Olsson från Häggsjö. En dag på 60-talet kom han till butiken i Antjärn och berättade att han styckat av tomter till försäljning och föreslog att mina föräldrar skulle ta en av dessa tomter för att reglera hans skuld. Inledningsvis var Erolld och Ragnhild lite tveksamma eftersom de inte hade några planer på att bygga sommarstuga. Vid närmare eftertanke insåg de att detta kanske var enda sättet att reglera krediten. Alltså blev man med tomt i Häggsjö by.

Häggsjön var dock en välbekant sjö. Under många år hade familjen hyrt två små stugor i det som i dag kallas Häggsjöviken. Det

var Jaktstugen och Ryggåsstugan, två av många byggnader inom konsulschönings lantställe. Erolld och Ragnhilds var besvikna över att inte ha fått köpa loss stugorna vid den senaste försäljningen av lantstället.

Efter en tid kom en annan kund till affären, Manne Viklander från Antjärn, och berättade att han hört att Jacobssons skaffat tomt i Häggsjö. De borde därför också ha ett hus. Han hade ett timmerhus på gården som han ville bli av med

vagn och med Sten Nordin vid traktorsratten anträdde färden mot Häggsjö.

Ekipaget kom dock inte så långt innan bakaxeln brast. Men händigt folk klarar det mesta och så småningom kunde färden fortsätta. Huset timrades nu upp igen i Häggsjö, dock endast 1,5 plan eftersom de nedersta stockarna var ruttna. Husets murstock uppfördes av August Strindin i Mark (Åkes pappa). Eventuellt hade man taklagsfest innan murstocken var helt färdig, den är påtagligt

Ragnhild och Erolld på potatissättaren

och erbjöd nu detta till Erolld och Ragnhild. Sagt och gjort! Köpeskillingen var 1000 kronor. Huset monterades ned. Sven-Uno Edlund och Åke Strindin märkte upp timmerstockarna, de lastades på en flak-

sned på övervåningen (min bror Ulf har en mycket tråkigare förklaring som jag förbigår här).

Erolld och Ragnhild kom att få många fina stunder i hu-

(Forts. på sidan 9)

Rapport från "Fattigstugan"

Så var det dags för den andra sommarens renoveringar av "Fattigstugan". Vi var ungefär samma gäng som sommaren innan som samlades vid stugan för att planera arbetet, och det blev ett antal torsdagkvällar med allehanda arbete. Vi visste att det stora projektet skulle bli att tät

runt skorstenen och inspektera vilka skador innertaket fått. Med livet som insats klättrade jag upp på vinden för en inspektion. Det såg inte bra ut. Murkna takåsar. Inget annat att göra än att riva innertaket. Men hur mycket behövdes rivas?

Benny och Kurt tog på sig det smutsiga jobbet. Sågspån, klädtrasor och gamla tidningar rasade ner. Tidningarna och en gammal hatt togs tillvara.

När halva taket rivits var takåsarna friska men skulle det gå att rädda halva taket? Skulle vi kunna skarva i med nya takåsar?

Experthjälp tillkallades i form av Sten Henriksson. Med goda råd och hjälp så hade vi nya takåsar. Virke köptes och så spikades ett nytt tak.

Runt skorstenen tätade vi, inte bara en gång innan taket blev tätt. En plåthuv runt skorsten skulle kanske behövas. Finns det någon kunnig på plåtarbete så finns här en uppgift. Det finns till och med en plåt som väntar på att bockas till.

Vi lagade spismuren och målade den, samt snickerier inomhus som vi inte hunnit måla sommaren innan. När vi avslutat sommarens renoveringar satte Barbro och jag igång med rengöring. Med hjälp av såpvatten och

skurborstar började vi skönja ett mönster på korkmattan. Ett par omgångar till med skurborsten och sedan trasmattor på så kommer det att bli fint. Tidningsutklippen som bl.a. rapporterade från 1:a världskriget kommer vi att klistra upp på väggen i hallen.

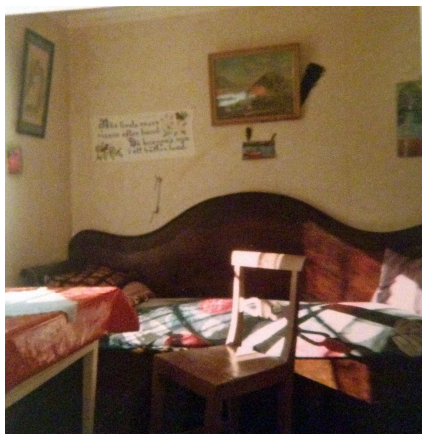
En ensam lilja växer utanför stugan. May-Gun, som har byns grönaste fingrar, har lovat att anlägga en liten rabatt framför stugan. Den fina liljan får då sällskap av fler gammeldags perenner. Sedan blir det roliga arbetet att möblera stugan. Många har redan bidragit med möbler och diverse gamla ting. Och att "inreda" stugan är ett roligt arbete som kommer att fortsätta. Om du har föremål som passar i en fattigstuga på första hälften av 1900-talet, bidra

(Forts. på sidan 5)

Forts..... Rapport från fattigstugan

gärna med någon liten sak.

En rolig parentes: Vid jultid 2014 träffade jag vår nya kantor i Häggdånger. Det visade sig att hon var barn-

barn till den sista gamla damen som bodde som i fattigstugan när det var ett sommarboende innan det förföll och blev föremål för vandalisering. Jag fick några foton av henne. Hon hade ofta övernattat hos sin mormor, och hade många trevliga minnen från den lilla stugan. Hon liksom jag minns också vattenkällan som fanns på andra sidan vägen, men som nu inte går att hitta.

Birgit Forsén o Barbro Westerholm

Forts..... Bredband Häggsjö

3.25 miljarder kronor avsatta för utbyggnad av bredband på platser där marknaden inte beräknas bygga ut, och dit kan definitivt Häggsjö räknas. Kommunen startade ett bredbandsforum hösten 2014 där

Häggsjö Open 2015

**Hästskokastning på gräsmattan hos Kerstin Bäck
18 juli från 12.00**

**Ta med något att äta och dricka
Framåt eftermiddagen tänds grillen
Du har lika kul som deltagare eller som åskådare**

Den 14 juli 2014 tävlade ett tjugofemtal i en jämn kamp där Fredrik Bäck blev vinnare. Utmana Fredrik i årets

representanter från samtliga kommunalar ingår, med syfte att informera och hålla ihop ansökningar från olika områden i kommunen. Senaste mötet i detta forum var den 8 juni. Och informationen där var att dels beslutades landsbygdsprogrammet inte förrän nu i maj 2015, dels har Jordbruksverket ännu inte bestämt vilka kriterier som ska gälla. Inga ansökningar har gjorts, och ingenting har alltså hänt under ett år sedan policyn beslutades.

Huvudbudskapet är dock att ju fler som visar intresse i respektive område, desto större chans att komma med i prioriteringen av utbyggnadsetapperna. Önskvärt är att 85 % av boende, både fast- och sommarboende visar intresse.

Länsstyrelsen som handlägger ansökningarna har beslutat att bidrags-

graden här i Västernorrland kommer att vara 60 %. Det enda vi alltså kan göra för närvarande är att visa att vi gärna vill ha fiber till Häggsjö genom att göra en intresseanmälan. Den är inte bindande på något sätt.

Vid årsmötet finns det möjlighet att fylla i intresseanmälan på en lista. Man kan även gå in på kommunens hemsida och göra en intresseanmälan. Vi hade ett möte under hösten 2014 här i Häggsjö för att sondera intresset, och det resulterade i att jag skickat in en lista på 38 intressenter till kommunen. Vid årsmötet finns också informationsbroschyrer som beskriver mer om bredband.

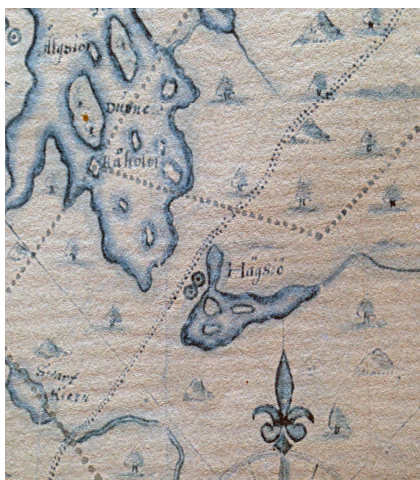
Vi ska absolut inte ge upp, även om det kommer att dröja ett tag innan vi har fiber fram till Häggsjö. Vi kommer att ha anledning att återkomma ett antal år framåt i denna fråga

Barbro Westerholm

Häggsjö under 500 år

Häggsjö är den västligaste byn i Häggdånger och gränssar i söder mot Medelpad och Hässjö socken, i väster mot Stigsjö socken och i norr mot Säbrå socken. Namnet kommer i första ledet från ordet höjd som på fornisländska heter hægd, vilket betyder höjd. Det blir alltså en sjö på en höjd och det stämmer väl eftersom Häggsjö är den by i socknen som ligger högst över havet (drygt 100 m)

Första gången Häggsjö nämns som jag har kunnat hitta är från jordeboken 1543. Det fanns endast en bonde i byn, Olof Olofsson,

Jacob Kristofferson Stenklvyfts karta från 1646. Lägg märke till att gränsen mot Säbrå en annan dragning än idag.

vars jordbruk omfattade 16 seland. I jordeboken 1550 är byns selandstal fortfarande på 16 seland men det är nu två bönder, Per Olofsson och Olof Eriksson. Nästa uppgift är från 1628 års boskapslängd som anger att det fortfarande är två bönder, Eskil Olofsson

och Abraham Johansson. Från Abraham Johansson är jag den trettonde generationen.

Antalet bönder utökades och vid storskiftet som här i byn skedde 1787 fanns det fyra bönder. Storskiftet var en jordreform som genomfördes för att samla åkerlappar till större enheter för att på så sätt öka avkastningen. 1837 genomfördes Laga skifte som var en skiftesstadga för att slutföra sammanslagningarna som påbörjats vid Storskiftet. Vid Laga skifte delades även utägomarken upp. Tidigare hade skogen varit byns allmänning. Intressant att notera är att de kartor som upprättades när Laga skifte var klart, är de kartor som än idag gäller som underlag vid fastighetsförättningar. Utöver bönder fanns båtsman med familj och ett stort antal torpare och landbönder. Det finns ett antal folk- och bostadsräkningar kring sekelskiftet 1800/1900 att ta del av och där kan man se att Häggsjö varit en by med många invånare. 1880 bodde här 49 personer, 1890 78 personer, 1900 100 personer och 1910 90 personer. Antalet boende minskade fortsatt fram till 1960-talet.

Idag har vi glädjande nog ett antal nya permanentboende. Inga hus står tomma, sommarhus bebos permanent och nya hus har

byggts. Vi är ett trettioital som bor här idag. Räknar vi in alla sommarboende tangerar vi nästan sekelskiftets folkmängd. Fram till 1980-talet fanns levande lantbruk i byn. Idag finns endast ett fåtal nötkreatur på det som under en tid var en 4H-gård, vilket gör att det fortfarande går att se betande djur.

Den lilla byn Häggsjö som ligger i utkanten av socknen, var fram till 1880 den by som låg mest centralt då Norrstigen gick genom byn. Norrstigen gick mellan Stockholm och Torneå, och var på medeltiden mest en ridväg. 1650 gav drottning Kristina order om att Norrstigen skulle rustas upp och få status av landsväg. Den skulle i det här fallet vara tio alnar (sex meter) bred, den skulle byggas och underhållas av bönderna. I samband med detta infördes också en skjutsfärdsstadga, vilket innebar att det skulle finnas gästgiverier med jämna mellanrum och de bönder som var gästgivare eller bodde nära gästgiveriet var skyldiga att hålla ett antal hästar så att de resande skulle kunna byta till nya utvilade hästar. Man började nu också sätta upp milstenar för att markera avstånd och underlätta när reseersättningarna räknades ut. Vi har en milsten i byn som sattes upp 1811. Milstenarna var utplace-

(Forts. på sidan 7)

Häggsjö under 500... Forts.....

rade med avstånd enligt den "gamla" milen, dvs 18 000 alnar eller 10 689 m. Många kända personer har under årens lopp rest förbi Häggsjö på Norrstigen. I slutet av 1600-talet gjorde Karl XI en resa ända upp till Torneå. Carl von Linne gjorde sin berömda forskningsresa 1732, 25 år gammal, ensam och mest till fots. Abraham Hülpers, svensk skriftställare, topograf och genealog, gjorde sin Norrländska resa 1758. Han stannade till i Häggsjö och tog en tur till det lilla berget mitt i byn, och som är det vi kallar "ruttenberg". Hülpers skriver i sina anteckningar att det var "ett märkligt berg som man kan med sina händer sönderriva". Det smular sig när man tar upp en bit och trycker på.

Min farmors farfar som bodde där jag nu bor, fick 1873 anbudet på att driva gästgiveri. Men den eran blev kort då man 1880 flyttade den allmänna vägen till södra sidan sjön, då med nya namnet Kustlandsvägen. Min farmors farfar avstyckade då ett seland av sitt hemman på andra sidan sjön och flyttade dit. Han byggde ett stort hus och hoppades på att också där kunna bedriva gästgiveri. Men anbudet gick till Antjärn, så där satt han utan användning av sin nya stora byggnad.

Från 1880 ligger alltså Häggsjö vid en enskild väg, och även den väg som går från Norrstigen vid Öjesjöns södra strand ner till det som idag är E4, är enskild väg. Den vägen som vi fortfarande kallar "Bruksvägen" var ursprungligen en väg som gick från Åvike bruk upp till Norrstigen. Den gamla Norrstigen spökar dock då kartorna i nutida GPS-system fortfarande har Norrstigens sträckning genom byn och vidare mot nästa by norrut, som en aktiv väg. Det har gjort att ambulanser, brandbilar, polisbilar och många andra fordon "lurats" att ta vägen med resultat att de fastnat och fått bogseras därifrån. En dramatisk tid för Häggsjö del var när det fanns en avrättningsplats i byn. Avrättningsplatsen låg nära gränsen till Medelpad vid Kallbäcken, och var avrättningsplats från 1770 till 1866 då den sista avrättningen i Västernorrland skedde här. Under den här tiden ska ett sextotal personer ha avrättats. Att titta på en avrättning var även ett slags folknöje. Det berättas att småpojkar klättrade upp i träden runt stupstocken för att se ordentligt. Men när huvudet föll trillade många ner av pur förskräckelse. Åvike bruk anlades 1685 och för verksamheten behövdes stora mängder kol. En inkomstkälla för Hägg-

sjöborna var därför under många år kolning av träkol. Det finns många platser i byn där jorden fortfarande är svart av många års kolning. Under lång tid ägde även Åvike bruk fastigheter i Häggsjö för kolning och bedrivande av jordbruk. Under några år i början av 1900-talet bodde en son till patron Heijkensköld i den fastighet som vi kallar "blå huset". Han förde en undanskynd tillvaro då han troligen hade någon form av handikapp, och sköttes om av pigor och drängar. Enligt vad som sägs ska han dock vara den som planterade in flodkräftor till Häggsjön. Och innan mink och Tjernoby l var det ett återkommande nöje en höstfredag varje år att fiska kräftor. Häggsjöbarnen hade under lång tid nära till skolan. Från det att man började med skolundervisning fanns en skola i Högsnäs ända fram till en bit in på 1930-talet, och dit det var ca tre kilometer. Det fanns naturligtvis ingen matbetspisning på den här tiden utan barnen hade med sig smörgås och något att dricka. Min pappa berättade att man här på gården bakade ett bröd som man kallade "pärbrö". Det var mjukt bröd som förvarades i kornlåren för att hålla sig så bra som möjligt, men hårt och torrt blev det ändå efter en tid. Men detta bröd

(Forts. på sidan 8)

Häggsjö under 500... forts...

var hårdvaluta. De kunde byta till sig vad de ville, då alla tyckte att det var så gott. När skolan lades ner fick barnen gå i kyrkskolan som låg ca en mil bort. Då fick man först åka med mjölkskjutsen till Högsnäs, mjölk bilen gick inte upp till Häggsjö förrän på 1960-talet. Sen fick man åka med den reguljära bussen från Högsnäs ner till skolan.

Idag finns det väl inte ett hushåll som inte har ett antal mobiltelefoner och kanske även ett fast telefonabonnemang. Jag vet att det fanns endast en telefon i byn runt 1915. Min farmor som då bodde i Malviken hade sin dotter hos hennes mormor här i byn. Flickan blev sjuk och det fanns en telefon turligt nog både hos flickans mormor och morfar och hos min farmor och farfar i Malviken. Efter sjukbudet ska min farmor ha sprungit från Malviken upp till Häggsjö, men kom tyvärr försent. Hennes dotter hade då dött i difteri, en sjukdom som många barn fick då, och som oftast slutade med att de dog. Ännu 1945 fanns fortfarande bara ett abonnemang, så växeln som låg i Högsnäs och omfattade Häggsjö, Högsnäs, Klappnäs och Lindomsböle, kan inte ha haft det alltför betungande.

1919 bildades Häggsjöns elektriska andelsförening

UPA, för att starta en kraftstation i bäcken som går från Häggsjöviken mot havet. Då var det inget annat än el till lampor man pratade om. Samtliga boende fick teckna sig för så många 16 W lampor de hade råd med. Man byggde dammar, en tub på 140 m och kraftstationshus. Bäckens rensades och sänktes. På så sätt kunde sjön utnyttjas som vattenmagasin. Det var en stor dag när man våren 1920 kunde tända sina lampor. Allt fungerade bra tills man efter några år drog järnvägen. Då förlades bäcken i kulvert och det blev svårt att reglera vattentillgången. Med stora vedermödor kämpade man dock på. Det var ju stormar även på den här tiden. Ledningsnätet som i början var järnledning, gick ofta sönder. Efter en tid kunde man byta till kopparledning vilket gjorde att strömförlusten inte blev så stor. Men kraven ökade då man hade börjat använda elmotorer, och till och med tröskverk, vilka behövde mycket kraft. Grannsämjan var god och när man skulle tröska eller göra annat som krävde nästan all befintlig kraft, turades man om med att nyttja elen. På 1940-talet köptes ledningsnätet av Bålforsens elaktiebolag (sedermera EON). 1950 brann det som fanns kvar av kraftstationen, men om man går något hundratal meter nedåt bäcken kan

man fortfarande se lämningar efter stationen. 1925 invigdes järnvägen Sundsvall – Härnösand. Då fick Häggsjöborna tillgång till vad som kan liknas med pendeltåg. Det fanns en station i Gnistring och en anhalt vid Nynäs. Man gick, åkte spark eller cyklade till stationen och tog sig sedan otroligt bekvämt vidare. Jag åkte otaliga gånger mellan Gnistring och Hälleyland där min mormor o morfar bodde. När det var en rälsbuss som körde på sträckan kunde man till och med få hoppa av vid järnvägsövergången. När Sjöviken började kolo-niseras av sommar-boende, hade de flesta ingen bil utan de åkte tåg och hade ofta en otrolig packning att släpa på upp till Sjöviken. Järnvägen går här förbi fortfarande, men tågen åker sedan länge förbi. I en utredning för något år sedan vi riktig skrämselhicka då en alternativ ny dragning av järnvägen skulle gå rakt genom byn. Som tur var visade sig det alternativet vara det minst intressanta både pga kostnader och sträckning, och avfärdades.

Några axplock om hur vi haft det och vad som engagerat oss i Häggsjö under århundraden. Jag tror att det som kräver vårt engagemang en tid framåt är att kämpa för att få bredband till byn, och det berör jag i ett annat inlägg
Barbro Westerholm

När Jacobssons kom.. forts...

set i Häggsjö, även om de så vitt jag vet aldrig övernattade utan återvände till bostaden i Antjärn med dess bekvämligheter inför natten. De var flitiga odlare och potatis, blomkål, vitkål och svarta vinbär bärgades från odlingarna. Stor hjälp vid potatissättningen hade man av Helge Westerholm.

Vid millennieskiftet övertog jag och min man Bjarne huset och vi lät vinterbona (nåja, det är fortfarande väldigt kallt på golvet vintertid) samt dra in vatten och avlopp. Då hittade vi gamla tapeter i form av gamla tidningar på några av timmerstockarna. Dessa var från 1870-talet. Vi är mycket glada i detta hus och dess historia. Eventuellt var husets ursprungsplats inte hos Viklander i Antjärn utan hade flyttats dit i tidernas begynnelse (enligt hörsägen). Huset skulle enligt dessa uppgifter ha sitt ursprung på 1700-talet.

Gunilla Kirsebom Jacobsson

Fiskare

Det fiskas flitigt både i Öjesjön, Häggsjön och Älgtjärn. Och fisk verkar det gott om, och stora är de också. Kan det ha något att göra med att fisket legat lite lågt en lång tid efter Tjernobyl? I Öjesjön hade Ulf Näslund ett riktigt lyckat fiskefänge då han fick 66 (!) aborrar i ett nät

I Häggsjön lyckades en gäst i Sundsvedjan få upp en gädda på 14.2 kg på kastspö. Den var kanske ingen läckerhet att äta, men hala in den och till sist få upp den utan att den lossnade, måste vara en härlig upplevelse

Barbro Westerholm

På den gamla goda tiden

Ja, man säger ju så. Men om den var så god vill jag inte skriva under på, annorlunda var den i alla fall

Min första yrkestitel var "Hemmason", man kunde vara det på den tiden. Så stod det på ransoneringskortet och brev och handlingar från myndigheter. Tiden var 1940-tal, så det var tid att försöka stå på egna ben. Därför bestämde jag mig tillsammans med två kamrater för att bli timmerhuggare. Att jag inte fyllt 16 år ännu bekymrade mig inte, och vi hade hört talas om att det vara ett välbetalt arbete. Vi anmälde oss på Arbetsförmedlingen som intresserade av skogsarbete, gärna i Jämtland, för det var ju där de verkliga skogarna fanns. Vi blev erbjudna att få tillhöra ett kocklag sju kilometer in i skogen i en by som heter Jämtkrogen vid nuvarande E14. I mitten av september åkte jag tåg på SCA's bekostnad till Ånge där vi och två andra skogsarbetare blev hämtade av en jeep som förde oss till Jämtkrogen. Därefter fick vi gå de sju kilometerna bärande på verktyg och packning till det lilla huggarlägret.

Till jul slutade vi alla elva som tillhörde kocklaget. Det var så dålig skog att ingen kunde försörja sig där. När vi nu slutat allesammans fick vi betala hyra för filtarna vi hade i sängen, kocklön och mat och transport på järnväg, tur och retur. När jag hade räknat ut det hela, var jag skyldig SCA åtta kronor.

En av grabbarna hade en resegammelfon med vev och en skiva där det på ena sidan var "Stadsbudsvisan" och på den andra "Bullfest hela dan". Det var den enda förströelse vi hade på de tre månaderna, så Stadsbudsvisan och Bullfest hela dagen kan jag än idag. Dagen vi åkte hem var dagen före julafton och det var dagen då jag fyllde 16 år. I stället för den grova förtjänsten vi hade föreställt oss, hade jag en skuld på åtta kronor.

Men bättre brödlös än rådlös, på kvällen gick kompisen och jag ut och högg fyrtio julgranar i månskenet och tinade av dem i lagårn under natten. På morgonen placerade vi dem lite fulla i faen ständes i höskrindan, och fraktade dem med Tindras hjälp till stan. Såg vi någon snygg vägmarkeringsbuske efter vägen tog vi den med och sålde som bordsgran. Klockan ett satt vi på Kanalkaféet och delade på 240 kronor. Därefter gick vi på Härnösands enda lågprisaffär "Resia" och handlade julklappar. Sen for vi hem väldigt belåtna.

Med det var skogsarbetarepoiken slut och man var hemma igen, och jag har aldrig haft en tanke att ta upp den kastade handsken. Kompisarna jobbade som springpojkar på stadens affärer och tjänade en femtiolapp i veckan, men jag fick inte mina föräldrars tillåtelse att prova på detta. Jag behövdes hemma, och vi höll på att bygga om gården, så det var

inte tal om någonting annat. Ibland på vintrarna, om det hade snöat, kunde man ringa in till gatukontoret och fråga om de behövde snöskottare. Då fick man jobba tills det blev tid för avlöning, och då kom dom på att man var för ung, man skulle vara 18 år, och så då var det slut med det. Nästa gång ringde man järnvägen och fick jobb, men i samband med avlöningen blev det tack och adjö.

Ordet arbetslös tror jag knappast fanns i ordlistan, de unga kunde alltid få arbete som lärling med reducerad lön och tillhöra ett arbetslag, för att efter något år få behörighet och vara färdig snickare eller murare eller vad man nu tänkt sig. De här möjligheterna hägrade inte för mig, jag var nog vad man kallar en hoppjerka, som till fullo utnyttjade det rörliga arbetslivet. Efter någon månads arbete som gjuteriarbetare på Härnöverken, med återigen en kollision med 18-årsgränsen.

Efter händelser på hemmaplan som jag inte närmare ska gå in på, uppsökte jag ägaren av ett tivoli som för tillfället besökte Bergeforsens Folkets park, och frågade om de inte behövde utöka sin personal. Det var precis vad de behövde, så det var bara att åka hem packa. För efter nästa dag som var en söndag skulle tivolit rivas på natten för att lastas på järnvägen. På tisdag var det meningen

(Forts. på sidan 11)

Gamla goda tiden Forts.....

att vi skulle lossa järnvägsvagnarna på ny plats. Ett tält och de trälådor som fungerade som våra sängar, och där vi förvarade våra personliga persedlar lastade vi på en lastbil med vilken vi transporterade oss själva till nästa ställe. På onsdag kväll skulle karuseller och det hela vara återuppbyggt. Det kunde bli dygnslånga arbetspass och där var det ingen fråga om 18-årsgräns. Det blev en minnesvärd sommar, ibland stannade vi bara en vecka men ofta stannade vi en och en halv vecka på varje ställe. När hösten kom var vi utanför Uppsala, och där packade vi in grejerna i ett förråd för vinterförvaring, och så var den epoken nästan slut. Jag och en trotjänare hade blivit ombedda att jobba på tivoliägarens frus förädrarnas nöjesfält i Nacka. Det var nog det mest speciella jobb jag haft, för vi skulle vara personal till det som kallades "Krinolinkarusellen", som

var byggd så att den såg ut som en jättekvinna i blå krinolin med korgar runt omkring att sitta i. Det hela var centrumupphängt, så inne i kjolen gick vi sju man runt och drog skapelsen för att när vi hade fått upp farten svänga den åt olika håll. Jag har aldrig någonsin sett något liknande, men den var omtyckt.

Natten tillbringade jag i Nacka, och på morgonen åkte jag in till Centrum där jag inte varit sedan jag var på skolresa när jag gick i sjätte klass. Jag skaffade mig ett rum varefter jag bestämde mig för att titta på stan några dagar. Plånboken var full med pengar eftersom jag hade fått ha karusellen på procent de sista helgerna. Jag fick leja någon som sålde och tog in biljetter, sen var hela omsättningen min. Efter att ha vinglat i Stockholm några dagar med bland annat besök på Solvalla där jag förbättrade kapitalet ytterligare, hamnade jag i Sorunda några dagar några dagar som jag inte tänker berätta om här.

När jag sen kom åter till Stockholm skaffade jag mig logi på ett ungarshotell i Gamla stan. Vi var tre stycken på rummet och vi betalade 2,50 kr/dygn. Där blev jag boende i åtta månader och trivdes förträffligt. Första dagen köpte jag en Stockholmstidning varefter jag gick in på ett ölkafé och beställde ett glas mjölk och en smörgås, som nog var den

största i sitt slag. Pålägget bestod av både kött, pastej, tomat och ägg. När jag sedan efter att ha tagit del av platsannonserna i tidningen och prickat för några tänkbara objekt, bad jag att få låna telefonen. Den första jag ringde var en tvättinrättning på Essingen, och efter bara ett kort samtal kunde jag konstatera att jag skulle infinna mig

Essinge Ångtvätt

klockan sju nästa dag. På Essinge Ångtvätt skulle jag arbeta som tvätteriasistent. Så lätt var det att få arbete. Anläggningen var kollosal. Kunder var stadens sjukhus och större restauranger. Smutstvätten kom på lastbilar och på ena väggen i tvätthallen fanns en hylla med kundernas namn. När det gällde restaurangerna var det dit man skulle lägga bestick, löständer och nycklar. I sjukhusens hylla var det skalpeller, tänger, fingrar och tår. Fy faen vilket skitjobb!

Jag blev inte kvar så länge. En av rumskompisarna var så kallad

(Forts. på sidan 12)

Fortsé Gamla goda tiden...

tillfällighetsjobbare på restaurangerna. Det var en stor skara folk skara folk som av en eller annan anledning hade skulder hos kronofogden. De arbetade tills man började driva in skulderna, på ett nytt ställe. För den sakens skull fanns en restaurangförmedling på Vattugatan som hade upprop varje morgon. Även flickor som hade gatan som arbetsplats utnyttjade det här systemet för att få ett intyg om att de hade arbete om de hade fått en lösdriverivarning, eftersom det var straffbart på den här tiden. Därför följde jag med kompisen en morgon till förmedlingen. Jag var ju inte inskriven så jag fick vänta tills de andra hade blivit tilldelade arbeten.

Tursamt nog ringde telefonen precis när jag skulle gå, och det var Televerkets lunchrum på Jakobsgatan som omgående behövde en diskare som var van vid AEG diskmaskiner. Jag försäkrade att det var just sådana jag var van vid. När jag kom dit fick jag ett förkläde av vaxduk och blev visad till ett rum där det stod vagnar med disk överallt. Jag hade ingen aning om att det kunde finnas så mycket odiskade tallrikar, men jag fick order att sätta igång omgående för porslinet höll på att ta slut. Diskmaskinen stod efter ena långväggen och liknade mera ett tröskverk, men jag hade ju inget att jämföra med för jag hade aldrig i mitt liv sett en diskmaskin och till råga på allt var den isärtagen. Nu

var goda råd dyra, men det satt några kvinnor i gröna klänningar med handduk över axeln framför maskinen på en bänk av rostfri plåt. Jag frågade ödmjukt om någon kunde vara mig behjälplig att sätta ihop monstret, med det visade sig att de var finskor och kunde ingen svenska. Hela tiden anlände nya vagnar med disk. Det var ju tre tusen personer som åt på stället fick jag höra sedan.

En av de gröna kvinnorna föste undan mig och monterade ihop maskinen. Det var nog tur för mig att jag inte behärskade finska, men jag kunde urskilja perkele och kajko flera gånger. Efter tre minuters kurs var jag utexaminerad diskare och allt var frid och fröjd. Jag trivdes faktiskt ganska bra, dåligt betalt var det men jag hade fri mat. När jag sedan efter någon vecka blev kallad till köksmästaren och fick beröm för första gången i mitt liv, tror jag det vara för att han tyckte det hade blivit en så

bra stämning bland vid diskhanteringen. Inte nog med det, han erbjöd mig att om jag såg till att arbetet flöt både bland diskplockarna och i diskrummet behövde jag inte göra något annat, och inte nog med det. Det fanns några klubbrum där det firades svensexor, möhippor, födelsedags- och dylika fester. Hade jag lust att vara vaktmästare där på kvällarna kunde han ordna det också. Så nära paradiset hade jag nog aldrig varit som under de månader detta varade. Extrajobbet genererade bra med pengar, för där kunde man få dricks, ibland flera kronor bara för att ringa och beställa en taxi. På dagarna gick allt som på räls, någon gång fick jag ringa förmedlingen då det fattades folk, men det blev allt mer sällan. Jag hade gott om tid att hjälpa mina utländska kompisar med både det ena och det andra. Jag blev faktiskt riktigt populär, även gatans

(Forts. på sidan 13)

Nu har föreningen ett partytält som du som medlem kan låna

Det består av ett tältpaket med 5x8 m PVC partytält, bottenram, stomlinor och jordspjut.

Tältet förvaras nu i tre större lådor

Lådorna finns hos Barbro och Kurt, 77124, 0707 666607 eller kurt.eriksson@qrt.se.

Om du vill låna tältet kostar det inget, däremot får du lägga 500 kr som deposition vilket återfås vid återlämnandet.

På <http://haggsjo.qrt.se> finns en länk till fullständig manual över hur man sätter upp tältet

Fortsé Gamla goda tiden...

flickor kunde ibland behöva lite hjälp med myndigheterna, så vi blev nästan som en stor familj.

Men säg den lycka som varar beständigt. En vacker dag skulle klubbrummen repareras, och under den tiden skulle verksamheten flyttas till Brunkebergstorg där Televerket hade nåt liknande.

Jag hade blivit van att tjäna bra med pengar och hoppjerkefasonerna började ge sig tillkänna. När jag såg att Nordiska Kompaniet sökte hissförare sökte jag och fick det jobbet. Nu började en helt ny tillvaro. Jag fick börja med att gå omkring i varuhuset och försöka lära mig var varorna fanns. Sen skulle jag ha en uniform, och någon sådan i min storlek fanns inte så jag fick gå till Engelska herrskrädderiet och sy upp två stycken. Sen fick jag träna på att köra hiss, för de var inte självplanande. Sen fick man köra upp för en statlig kontrollant, och då uniformerna var färdiga var det bara att sätta igång.

Min hiss gick till fjärde våningen där restaurangen fanns, och där många stamgäster åkte dagligen. Därför kunde man ibland få dricks, i regel var det skådisar och då fick man ett par fribiljetter. Fick man flera biljetter till samma ställe, kunde man gå dit på kvällen och försöka sälja dem. Jag hade blivit bekant med en mycket söt tjej på parfymavdelningen som jag

bjöd då jag hade fått två biljetter till Oskarsteatern som gav "Annie get your gun". När vi kom ut efter föreställningen var flera av gatflickorna som jag blivit bekant med på mitt föregående jobb där, så det blev ett väldigt kramande och glatt återseende. Men mitt rykte för väldigt illa, och rabatten på hårvattnet uteblev.

För övrigt var det ett ganska bra jobb, men inkomsterna var inte på långa vägar vad jag hade vant mig vid, och då den ena rumskompisens systerson skulle in i lumpen, efterlämnade han ett jobb som påklädare åt Lasse Krantz på Scalarevyn. Jag blev erbjuden det jobbet för den tid som var kvar av revyn "Vi valsar igen". Nu började en hektisk tid. Norra bantorget och revyn alla kvällar utom måndag och NK på dagarna. Men det gick bra, och någon tid att göra av med pengar hade man inte. På NK blev jag lite bekant med Anita Ekberg. Hon hade vunnit en internationell skönhetstävling och priset var bland annat att få spela in en film i Amerika. Medan hon väntade på att fara, fick hon jobb på NK, vilket bestod i att hon skulle finnas i restaurangen och frottera sig med gästerna. Hon tyckte inte alls om jobbet, så därför åkte hon med mig i hissen ett tag på morgonen innan det blev så mycket folk. Hon var en fantastiskt trevlig tjej och en av de saker jag faktiskt ångrar i livet är att jag inte

stötte lite på henne, vi hade åtminstone kunnat gå på bio.

I april slutade revyn och i maj slutade jag på NK, för jag hade lovat morsan att jag skulle komma hem till Mors dag, och det löftet höll jag.

Väl hemma blev det stuveriarbete. Man hade börja lägga upp beredskapslager av stenkols så kolbåtarna avlöste varandra och förtjänsten var ganska bra. Sen skulle jag göra värnplikten, och efter lumpen för jag till Stockholm för att köra traktor på vägbyggen, men det blev bara några månader för företaget gick i konkurs.

Det blev stuveri igen, och där fick jag höra att Sundsvalls stuveri hade börja anlita bilgäng i Hälsingland som fick teckna sig för ett visst antal man och sedan ringde företaget upp kontaktmannen och avtalade om vart han skulle ta sina mannar. Det där tyckte jag hördes bra, så jag åkte ned till Sundsvall och talade med en faktor och vi kom väldigt bra överens. Jag för hem och frågade några jag kände om de kunde tänka sig att bli stuveriarbetare (sjåare). Det värsta var att jag inte hade någon bil en även det löste sig för en av grabbarna som var jordbrukare köpte en gammal Ford Prefect, och det var ganska lukrativt. Företaget betalade

(Forts. på sidan 15)

Namn o Nytt - Familjesidan

Kalendariet – Vad händer och när?

- **26, 27 och 28 juni, "Janne Vängman på Härnösands marknad"** på Janne Vängmantorpet Servering, loppis, lotteri
- **25/7 Barsvikendagen** med knallemarknad och servering i Salteriet
- **26/7 Invigning av Fattigstugan.** (se mer info i artikel)
- **18/7 12.00 Häggsjö Open,** Hästskokastning (se info sid 5)
- **1/8 18.00 Surströmmingsfest** hos May-Gun och Kjell-Erik
- **8/8 Kakfrossa** på Bygdegården kl. 14. Bidra med ditt godaste recept och tävla, samt smaka på allt gott
- **29/8 Lysafton (Stugsista) Barsviken.** Medtag marschaller
- **29/8 Lysafton (Stugsista) Häggsjön** från 18.00. Sätt upp marschaller vid din brygga/strand, åk runt och känn stämningen och gör strandhugg hos dina
- **29/8 Lysafton (Stugsista) Öjesjön.** Eldar tänds vid badplatsen 18.00. Ta med något att grilla samt marschaller att tända

En laxrätt och det nordiska samarbetet

Nordiska Rådet heter samarbetsorganet för alla de nordiska ländernas parlament. Det sammanträder varje år, så även 1974. I Stockholm. Inför det stora mötet träffade olika utskott sina motsvarande grupper av ministrar, tydligen huvudsakligen mest för att orättvist gräla på ministrarna för att de gjorde för lite för att stärka det nordiska samarbetet. Så berättades det i alla fall för den myck-
 et unge tjänsteman i Utbildningsdepartementet som fick ansvaret att förbereda mötet mellan ministrarna och Kulturutskottet. Särskilt att förbereda lunchen. Tjänstemannen traskade iväg till krögaren på Arvfurstens Palats, den ståtliga byggnad vid Gustaf Adolfs Torg där Utrikesdepartementet har hållit till sedan 1906. Högst upp i byggnaden fanns en representationsmatsal som sköttes av den gamle erfarne källarmästaren Jensen. Till honom anförträdde sig den unge tjänstemannen, som tyckte att det hela var ganska knepigt och *väldigt* ansvarsfullt. Det där med att de nordiska parlamentarikerna helst skulle vara snälla vid samrådet efter lunchen tyngde honom.

Åhh, sade Jensen. Jag kan kanske hjälpa till med en eller annan ide'.....

Det som serverades var Lax Margareta till huvudrätt och vodkaeljuden svartvinbärssorbet till efterrätt. Kaffe på maten. Det KAN ha serverats någon eller några drycker också. Hursomhelst kom den svenske utbildningsministern strålande nöjd efter mötet fram till den unge tjänstemannen och klappade honom på axeln och förklarade att SÅÅÅ snälla (och sömniga, tänkte tjänstemannen) hade Kulturutskottet ALDRIG varit tidigare. Det var kanske inte BARA laxens förtjänst, men här kommer i alla fall receptet för fyra personer

- 800 g laxfile'

- färsk dill, purjolök, curry, smör och vitt vin. Salt och vitpeppar
 Salta o peppra laxen (helst en mittbit). Hyvla smör tunt och täck fisken. Pudra med curry. (Hur mycket? Lagom, så det passar graden av förtjusning i curryn. Uppenbarligen skall det dock smaka curry av rätten....).

- Klipp rejält med dill (minst en knippa),

- finhacka 1 decimeter purjolök och lägg ovanpå

Häggsjö-loppan

Önskas:

Sekelskiftesmöbler, spännande byggnadstillbehör, smiden m.m.

Leksaker före 70-tal

Ring 0705-93 83 73

Erbjudes:

MB Compact och 123-delar samt div. övriga MB-delar säljes. Ring Bill, 0705-93 83 73

Trädfällning på tomten ? Ring Kjell-Erik på 070-554 5623

Efterlysning

Jag fortsätter att samla bilder i en bildbank för Häggsjö, och vill därför gärna låna gamla fotografier för inscanning.

Hör av dig till

Barbro Westerholm,
 0611-77124 eller 073- 6607266

- Lägg fisken på en bädd av grova dillstjälkar och lite grövre skuren purjo i en ugnsfast form.

- Häll minst 4 dl torrt vitt vin över alltihop. Täck noga med aluminiumfolie.

Sätt ugnen på 150 grader, och ställ formen i mittläge. Titta efter om den är färdig efter 20 – 25 minuter. Annars 5 minuter till.

Tillbringa väntan med att blanda 2 dl creme fraiche med 3 matskedar majonnäs och 2 matskedar curry.

Servera laxen (fös först undan dill- och purjohacket) med kokt färskpotatis och grönsaker samt majonnäsen.

Gästerna blir snälla !

Och hur göra efterrätten?? Köp en burk svartvinbärssorbet. Lägg en lagom skopa i dessertglas. Häll 4cl vodka över. Servera BUMS

Bjarne Kirsebom

milersättning som täckte kostnaderna. Efter ett år slutade jordbrukaren att transportera oss, och då köpte jag en gammal högerstyrd Morris och körde.

Det här var nog den största sociala grej jag gjort, och kanske även den enda. Det var inte lätt för de mindre jordbrukarna, de flesta hade färre än åtta kor och var beroende av en bisyssla. Flottningen som hade sysselsatt väldigt många hade upphört. Torsvik, Härnöverken och Tobaksmonopolet hade också slagit igen, så många hade väldigt svårt att få debet och kredit att harmoniera med varandra. Med tiden blev vi

flera bilgång med stuveriarbetare från trakten.

Detta hände för över sextio år sedan, och visar hur mycket man kunde vara med om i arbetslivet före och kort efter lumpen. I den mån vi har någon lump i dag, går de flesta direkt från skolbänken till militärtjänstgöring. Ingenting är sig likt och ingenting var som det är idag.

Men fortfarande är var och en sin egen lyckas smed. Så är det och så har det alltid varit.

Nils-Erik Westerholm

Somrig efterrätt

Lemoncurdkräm på en saftig sockerkaksbotten toppat med jordgubbar

Sockerkaka med sockerlag:

150 g rumsmjukt smör
2,5 dl socker
2 ägg
3 dl vetemjöl
2 tsk bakpulver
2 tsk vaniljpulver
1,5 dl mjölk

Vispa det rumsvarma smöret med sockret så att det blir pösigt. Vispa ner äggen, ett i taget. Blanda vetemjöl, bakpulver och vaniljsocker i en separat bunke. Rör ner i smeten och avsluta med att tillsätta mjölken.

Smörj en långpanna ca 20*30 cm med smör och kokosflingor, och grädda i 175 grader i ca 15-20

minuter. Kakan ska nästan vara helt klar när du tar ut den.

Sockerlag:

1,5 dl socker
2 msk smör
2 msk grädd

Smält ihop allt i en kastrull och håll över den nästan helt klara sockerkakan. Stoppa in kakan i ugnen igen och grädda i ytterligare ca 10 minuter.

Lemoncurdkräm

1 burk med lemoncurd (ca 300-400 g)
1 liten burk med turkisk yoghurt (500 g)

Blanda ihop lemoncurden med yoghurten till en slät kräm.

Skär lagom stora bitar av sockerkakan, håll över lemoncurdkrämen och toppa med jordgubbar. Färdigt att serveras!

Jim och Ulrika

Häggsjöborna

För några år sedan träffades några Häggsjöbor för att lära sig spela ukulele. Det har nu utvecklats till gruppen Häggsjöborna som är en samling spel- och sjungglada personer med omfattande repertoar och många olika instrument. I gruppen ingår:

Kjell-Erik Näslund, sång, fiol, tolvsträngad gitarr och mandolin

May-Gun Näslund, sång, rytminstrument

Barbro Nilsson, sång, cittra, nyckelharpa, fiol

Gunnar Forsén, sång, gitarr, ukulele

Kurt Eriksson, ukulele

Anders Westerholm, bas

Lasse Florin, banjoukulele, ukulele, munspel

Berit Wassberg, sång

En CD med ett smakprov av Häggsjöborna är precis klar,

Vill du engagera dem eller är nyfiken på att var med, kontakta Maygun Näslund, 070 554 5647

Ordförande: Barbro Westerholm
Adress: Häggsjö 261
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-771 24, 073-660 7266

Sekr: Mia Karlström
Tfn: 076-901 96 22
Kassör: Kurt Eriksson
Tfn: 0708-666607

Häggsjöns Varjehanda
Redaktionen c/o Barbro Westerholm
Häggsjö 261
871 91 HÄRNÖSAND
Tfn: 073-6607266
E-post: Barbro.westerholm@qrt.se

Häggsjöns varjehanda på webben
finns på
<http://www.haggsjo.qrt.se>

Där kan du även läsa protokoll och
annan information som rör föreningen

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Föreningen grundades 1948 för att tillvarata fiskerättsinnehavarnas intressen och för att på bästa sätt främja och utveckla fisket och fiskevården för dåtida och framtida generationer vid Häggsjön.

Föreningen har efter ombildningen 1990 utvidgats till att bli en intresseförening för samtliga medlemmar som bor och verkar kring Häggsjön samt har intresse i sjöns välmåga.

Från vår slogantävling:

"Sommar som vinter, i Häggsjö det fint är!"

"För Häggsjön genom tiderna!"

"Njut av sommar vinter o tö, i vårt vackra Häggsjö"

"Liten som stor, alla vill vara Häggsjöbor"

"Gör som lommen, häcka i Häggsjö!"

Glöm ej inför nästa nummer:

- Ditt förslag / bidrag till innehåll
- Dina frågor, undringar om bygden m.m.
- Köp o Sälj på Häggsjö-loppan
- Ditt företags sponsor-annonser

Vi vill gärna ha Dina synpunkter på Häggsjöns Varjehanda

Detta är vårt andra nummer av Häggsjöns Varjehanda och inför ev. fortsatta nummer skulle vi gärna vilja ha Din åsikt om denna form för information om gamla och nya tider samt händelser runt Häggsjön.

Vad tycker Du om detta nummer av Häggsjöns Varjehanda ?

- ☐ Mycket bra, önskar läsa fler utgåvor
☐ Det är OK, varken bra eller dåligt
☐ Tycker inte att denna form av information behövs

Hur ofta skulle Du vilja läsa Häggsjöns Varjehanda ?

- ☐ En gång per år
☐ När ny information av intresse för Häggsjön och mig uppstår
☐ Aldrig mer, det räcker med detta nummer

Vad vill Du att Häggsjöns Varjehanda skall innehålla ?

- ☐ Mer om gamla tider och de som bodde där på den tiden
☐ Gammalt och nytt, Gärna frågespalt, samt öKöpes och
☐ Aktuella frågor som: Vad händer med Rödberget, Bottniabanan

Är Du själv beredd att bidra med material och inlägg till Häggsjöns Varjehanda ?

- ☐ Gärna, har material för nästa utgåva
☐ Inte för närvarande, kanske senare
☐ Nej, läser helst vad andra skriver om

Kommentarer (skriv gärna mer på ett extra papper):

Namn _____

Adress _____

E-post: _____

Telefon _____

Skicka Din åsikt till:
Redaktionen c/o Barbro Westerholm
Häggsjö 261
871 91 HÄRNÖSAND

PS Även om Du inte besvarar frågorna, så önskar vi att Du hjälper oss att uppdatera medlemsregistret genom att skicka in namn, adress, tel.nr (hem o till stugan) samt **e-post**-adress för er som har sådan.